

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 669/2016
02.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.В., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 281. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.В., адвоката З.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 935/13 од 10.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1331/15 од 30.03.2016. године, у седници већа одржаној 02.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.В., адвоката З.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зајечару К 935/13 од 10.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1331/15 од 30.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару К 935/13 од 10.09.2015. године окривљени Б.В. је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 281. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и одређено је да ће изречену казну окривљени издржати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, с тим да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљени је обавезан да суду на име судског паушала исплати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 74.868,00 динара, све у року од 30 дана рачунајући од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена Д.З. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1331/15 од 30.03.2016. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Зајечару, па је преиначена пресуда Основног суда у Зајечару К 935/13 од 10.09.2015. године, у делу одлуке о

кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд окривљеног Б.В., за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 4. у вези члана 281. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године, коју је дужан да издржи по правноснажности пресуде, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Б.В., адвокат З.Ј., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови пресуду засновали само на једном доказу – мишљењу вештака, који доказ није потврђен ниједним другим доказом изведеним током поступка, већ је на основу других доказа изведених током поступка управо доказано супротно, при чему током поступка нижестепени судови нису утврдили како се оштећени довео у стање алкохолисаности. При томе, бранилац истиче повреду члана 137. ЗКП, наводећи да је вештак извршио „такозвану реконструкцију догађаја“ скоро годину дана после критичног догађаја без присуства других сведока. Због наведеног бранилац сматра да су нижестепени судови повредили и одредбу члана 16. ЗКП, јер кад постоји сумња у погледу чињеница од који зависи постојање обележја кривичног дела пресуда се мора донети у корист окривљеног.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног поред истакнутих повреда из чл. 16. и 137. ЗКП, оспорава и оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче да другостепени суд приликом доношења одлуке о кривичној санкцији није ценио постојање посебно олакшавајућих околности на страни окривљеног, те чињеницу да се породица настрадалог није придружила кривичном гоњењу, односно указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није

предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека од стране окривљеног и његовог браниоца због повреде закона из чл. 16, 137. и 441. став 1. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.